

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Et filiis suis ex æquo commisit Ludovicus Pius. Carolus Calvus hanc ad se unà cum regno Francorum transmissam agnovit; ita tamen ut à Romana sede honor debitus sibi reddatur. Is honor explicatus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

ut docuit Eginhardus in Annalibus. Vnde primò colligimus eam fuisse sententiam & Caroli, cum susciperet Imperium, & Pontificis; Senatus, Populique Romani, cum illud ei detulerunt, ut à pactis pristinae Protectionis non discederetur, præterea jus istud inter ceteras res hereditarias recenseri, & ab antiquis illis pactioibus à Carolo repeti, huicque legato assensisse Leonem.

VI. Nolo mihi fidem haberi, nisi hoc sensu à Carolo Magni filii & nepotibus legatum istud exceptum fuerit, ut sibi quisque portionem regni Francorum cum hoc onere vel potius jure relictam fuisse censuerit. Ludovicus Pius, Caroli filius, cum divisionem regni in tres filios ex consilio Procerum instituisset, iussit iisdem planè verbis è testamento Caroli transcriptis, ut tres fratres, quos in consortium regni Francorum asciverat, defensionem Ecclesie sancti Petri simul susciperent. Hinc est quòd Ludovici filij Carolus Calvus Rex Francorum, & Ludovicus Rex Germaniæ, conventionibus illis quas in Metensi conventu exsententia Hincmari Archiepiscopi Remensis & aliorum quorundam procerum inierunt anno DCCCLXVIII. sibi quisque defensionem Ecclesie Romanæ servavit, ea lege tamen, ut sibi à Romano Pontifice debitus honor impendatur. *Mundeburdem autem & defensionem sancte Romane Ecclesie pariter conservabimus, in hoc ut Romani Pontifices nobis debitum honorem conservent, sicut eorum antecessores nostris antecessoribus conservaverunt.* Duo hæc observanda sunt. Vnum est, defensionem istam à Principibus mundeburdem vocari, qua voce significatur tutela quæ jure regio Ecclesiis à sacro Palatio concedi solebat, cujus variæ formulæ extant apud Marculfum. Alterum est, Principes istos originem hujus defensionis ab antiquis conventionibus repetere; licet eas ipsi non renovassent, & Imperio non potirentur, sed tantum regno Francorum. Quod attinet ad eum honorem quem sibi Reges impendi cupiunt, is est qui Protectori debetur ab eo qui in defensionem susceptus est; quem Canones patrono in Ecclesiis tribuunt, & processiois aditum vocant. Nempe iisdem solennibus eademque pompa excipi volunt, qua Carolum persecuti sunt Romani, antequam Imperio potiretur. Etenim cum Ticinum Carolus obsidione cingeret, Romam se contulit. Quid tum egerit Hadrianus Papa, malo verbis Anastasij quam meis referre: *Direxit in ejus occursum universos Iudices ad ferè triginta milia ab hac Romana Vrbe, ubi eum cum Bandora susceperunt.* Subjungit idem Anastasius in vita Hadriani: *Obviam illi ejus sanctitas di-*

rigens venerandas cruces, id est, signa, sicut mos est ad Exarchum seu Patrium suscipiendum, eum cum ingenti honore suscipi fecit.

VII. Temporis progressus nihil de hoc jure protectionis detrivit, inò verò magna accessio illi facta est, frequentibus & validis auxiliis, quibus Reges Francorum, pristinorum conventionum memores, Romanam Ecclesiam juverunt. Ioannes VIII. recessit in Gallias, ut suppetias adversus Lambertum Ducem Spoletanum impetraret à Rege Ludovico Balbo Caroli Calvi filio, cujus animum blandissimis literis antè demulserat; ita ut ab illius consilio pendere velle profiteretur in omnibus negotiis quæ in Synodo Trecenti, quam cogebat, discutienda occurrerent. Sed in ipso Concilio ea oratione erga Regem usus est, ut omnes intelligerent hereditarium esse ius istud Protectionis in regno Francorum: *Vos, carissime fili Ludovice, precor in defensionem, liberationem, atque exaltationem sancte Romane Ecclesie, sicut predecessores vestri fecerunt, & vobis sub attestatione facere mandaverunt, sine procrastinatione & ulla dilatione succurrite.* Paschalis II. ab Italia armis Henrici V. Imperatoris depulsus, in Galliam se contulit, ut Regis auxilio se adversus hostes tueretur, quod auxilium ut impetraret, consuetudinem antiquam in sui patrocinium protulit, teste Sugerio: *Blandè demulcens Regem, B. Petro sibi que ejus Vicario supplicat opem ferre, Ecclesiam manuteneri, & sicut suorum antecessorum Regum Francorum Caroli Magni & aliorum mos inolevit, tyrannis & Ecclesie hostibus audaciter resistere.* In eam sententiam Gilbertus, hujus temporis scriptor, Pontificibus in more positum fuisse adnotavit, ut in rebus afflictis opem à Regibus Francorum implorarent. Gelasius II. sede & Vrbe ab eodem Henrico pulsus, (qui Burdinum Archiepiscopum Bracarensem, natione Hispanum, Romanæ Ecclesie intruserat) *ad tutelam, inquit Sugerius, & protectionem Serenissimi Regis Ludovici, & Gallicane Ecclesie compassionem, sicut antiquitus consueverunt, confugit.* nempe ut clypeo Gallici nominis & Germaniæ vires & Hispaniæ ambitum infringeret. Quid memorem Innocentium II. qui factione Petri Leonis à sede deturbatus, succedit in Gallias, *tutum, Sugerio teste, & approbatum Ecclesie asyllum; nuntiisque suis ad Regem Ludovicum destinatis, & persone & Ecclesie opitulari efflagitat.* Quid Alexandrum III. qui suam dignitatem, in Gallias cum se recepisset, adversus Fridericum Imperatorem asseruit: quia, ut observavit Arnulfus, *quos devotio Gallicana suscepit, victoriam semper contulit & triumphum.* Cum itaque mos ille Ponti-

Ioan. ep. 87. in fonte tui cordis primum turingendū calamus; deinde ma tuu nāstra formabit characteru aptice.

Adlocutio Pontificis ad Regem in Synodo Tricallina.

Sugerius in vita Ludovici Grodi an. 1107.

Guibertus. 2. Hist. Hierosol. Apostolica seu Pontificali consuetudinarius fuit, si quon pessi sunt à hincina gente molestiam, auxilia semper experivisse à Franco.

Sugerius in vita Ludovici Grodi anno 1113.

Sugerius an. 1130.

Aimoli Contin. l. 5. c. 54.

Arnulfus Lexov. in ep. ad Arch. & ep. Angliæ.

Divisio Ludovici e. 21.

In Capitulis Caroli Calvi apud S. Annulsum.

Anast. in Had. l.